

TIZENEGY

A táblázat megkönnyíti az anyag összetételének, az aspektusok viszonyainak, a hét típus és osztály elemzését.

1	1	2	3
2	1	2	3
3	1	2	3
4	1	2	3
5	1	2	3
6	1	2	3
7	1	2	3

1 = az akarataspektus (mozgásaspektus)
2 = a tudataspektus
3 = az anyagaspektus

11.1 Minden energia

¹A hylozoika legfontosabb tanításai közé tartozik, hogy minden energia. Minden anyag. Minden anyag mozgásban van. És a mozgó anyag nem más mint energia.

²Egymásra ható energiák óriási óceánjában élünk. Az energiák alacsonyabb vagy magasabb fajtájúak. Ezek vagy felfoghatók, vagy felfoghatatlanok az emberi ész számára. Az energiák vagy az ember közelében keletkeznek, vagy roppant nagy távolságból érkeznek hozzá. Az energiák pszichológiai típusokat – az ember számára elgondolhatókat vagy elgondolhatat-

lanokat – képviselnek, mert minden eleven élet is, lények különféle fejlődési stádiumokban. Az energiák rövid életűek vagy viszonylag hosszan tartók. Az energiák ciklikusak, olyan ritmusban térnek vissza, amelyet ki tudunk számítani és így előre látni tudunk; vagy előre nem láthatónak és kiszámíthatatlannak tűnnek. Csak a legmagasabb vagy a hetedik isteni birodalom egyénei rendelkeznek teljes tudással minden kozmoszbeli energiáról és képesek mindet uralni.

³Az az egyik bizonyítéka annak, hogy az emberiség tudatlan a létezés energia- vagy mozgásaspektusát illetően, hogy mindent – természetet, embert, társadalmat – statikus, gépies, kizárólag anyagi dolognak tekint és nem dinamikus, élő energiajelenségnek.

⁴Számos emberi probléma, az élet, valamint a tudás problémái csak akkor oldhatók meg végleg, ha az emberek között általánossá válik annak belátása, hogy „minden energia”. Néhány példa erre:

⁵Az embert, az állatot és a növényt még mindig csak egy darab fizikai anyagnak, kémiai robotnak tekintik. Viszont csak magasabb energia képes életet adni a kémiai építménynek. Amikor ez az életenergia átmenetileg és részlegesen eltávozik a fizikai szervezetből, az élőlény elveszíti az eszméletét. Ha véglegesen eltávozik, a fizikai szervezet meghal. Kémiai összetétele azonban ugyanaz marad a halál pillanatában is, így az nem lényegbevágó. A fizikalizmus nem képes megoldani az élet és halál misztériumát.

⁶Mindenben van törekvés célirányosságra, értelmes létre, a lényén belüli és a környező világgal való harmóniára. A fizikai szervezetben e törekvés egészségként és szépségként nyilvánul meg. És ez mindig a fizikai szervezet saját energiáinál magasabb energiák okozata. Minél magasabbak az energiák, annál magasabb fokú a célirányosságuk, annál nagyobb a harmóniájuk mindennel. Az egészség zavartalan harmónia, a kauzális energiák akadálytalan működése a fizikai szervezetben az éteri burkon keresztül. A betegség a közbülső – mentális, emocionális, éteri – burkok valamelyikében létrejött gátlás. Amikor az orvosok kezdik ezt megérteni, akkor az orvostudomány az eddigi legnagyobb forradalmát fogja átélni.

⁷Minden tevékenység energia, ok, amelynek elkerülhetetlenül okozata van. Ami lényeges itt, az az, hogy megértsük a fizikai cselekvést megelőző gondolatokat és érzéseket, azok minőségét. Alacsony gondolatok és érzések, amelyek gyűlölködők, egoisták, másoknak ártó cselekedeteket váltanak ki. A cselekedetek fizikai hatásai gyorsan elmúlhatnak. De a mögöttük lévő tudati energiák hosszú életűek, a létrehozójuktól kiindulva széles pályát futnak be, de előbb vagy utóbb visszatérnek, ugyanazzal a hatással találva el létrehozójukat.

⁸Az emberek világában minden a pénz körül forog, amit valamiféle anyagi dolognak tartanak. Azonban a pénz elsődlegesen energia, még ha a legdurvább fajta is. És az energiának szabadon kell áramolnia ahhoz, hogy életet, egészséget és jólétet adjon. Amikor a fizikai szervezetben az energiák gátlódnak, egyenlőtlenül oszlanak meg, akkor egyes fizikai szervek túl keveset, mások túl sokat kapnak, és ez betegséghez vezet, ami az egész rendszerre kihat. Amikor a pénznek nevezett energiát nem engedik szabadon áramolni a közösségben, akkor a társadalom teste megbetegszik. Drámaian megnő a kisebbség gazdagsága, miközben a többségnek egyre rosszabb. A betegség kiűzéséért végzett erőfeszítés a fizikai szervezetben lázas krízist hoz létre, és a közösségben is valami hasonlót: társadalmi forradalmat. Ez, mint minden krízis, halálhoz vagy gyors gyógyuláshoz vezet.

⁹Amikor a pénz energiaoldalát általánosabban felismerik, akkor az emberek jobban meg fogják gondolni, mire költik a pénzüket. Ez lesz az első alkalmuk, hogy megértsék az energiák minőségemelésének vagy nemesítésének az ezoterikai elvét. Amikor pénzt jó célokra költenek, például az evolúció és az egység elősegítésére, akkor az energiák minősége emelkedik, s ennek nemesítő hatása van a teljes pénzforgalomra, és ezáltal az egész társadalomra is. Amikor az emberek belátják, hogy az energiák áramlása és nem a mozdulatlansága a fontos, akkor eltörölnék mindent, ami kedvez a pénz lekötésének és zárolásának, mindenekeelőtt a kamatot, ami egy számottevő társadalmi rossz.

¹⁰Összefoglalva: Amikor az emberek felfedezik, hogy mindennek van energiaoldala, az az eddigi legjelentősebb belátásuk lesz. Amikor megértik, hogy mi az energia, meglátnak valamit az energiák korlátlan változatosságából, akkor világossá válik, hogy mi a minőség: mi a magasabb és alacsonyabb, az építő és romboló, az eszményi és köznap. Ezáltal válik első ízben tudatossá az emberiség történelmében a törekvés arra, ami magasabb, szép, jó, igaz, harmóniateremtő. Az egyén jelenlegi tudattalan törekvését, hogy olyan legyen, mint mindenki más, ekkor ki fogja szorítani a tökéletesedésre való tudatos törekvés.

11.2 A hét alaptípus

¹Minden a legmagasabb (1-es) világból indul ki, végül visszatér a legmagasabb világba, legelőször és végül is minden a legmagasabb világtól függ.

²Végső soron és eredendően minden ősatomokból vagy monádokból áll. A legmagasabb hétvilág (1-es–7-es) valamelyikén keresztül hozták őket a kozmoszba, a megnyilvánulásba. Ez a kezdettől fogva rájuk nyomja ennek bélyegét, úgyhogy mindegyik monád a hét alaptípus egyikébe tartozik.

³A hetes az alaposztás minden számára az anyagaspektusban, tehát az anyagtípusok és az anyagi energiák számára is. A hetes abból következik, hogy az alaphármasból – mozgás-, tudat- és anyagaspektus – maximum hét alapkombinációt lehet létrehozni (lásd a fejezet elején található táblázatot). Ezek az alapjai a hét típusnak.

⁴Az első három típusban a mozgásaspektus erős. Ez főképpen az első típusban nyilvánvaló, ahol mindhárom aspektus erős és egyenlően erős. A második típusban a tudat gyengébb, mint a mozgás, viszont erősebb, mint az anyag. A harmadik típusban ellenkezőleg: az anyag gyengébb, mint a mozgás, viszont erősebb, mint a tudat. Ezért e három típus a három aspektus – mozgás, tudat és anyag, ebben a sorrendben – legjellegzetesebb kifejeződésének mondható.

⁵A fennmaradó négy típus ezen alapminta további változata az összetettebb anyagban. Az a közös ebben a négy típusban, hogy a mozgásaspektus már nem lehet a legerősebb – azok a kombinációk fel lettek használva. Helyette a tudataspektus uralkodik – a negyedik és a hatodik típusban – vagy az anyagaspektus – az ötödik és a hetedik típusban. Mi a helyzet akkor a mozgásaspektussal? A negyedik típusban gyengébb, mint a tudat, de erősebb, mint az anyag. Az ötödik típusban gyengébb, mint az anyag, de erősebb, mint a tudat. Majd a hatodik és hetedik típushoz érkezve, látjuk, hogy a mozgásaspektus a leggyengébb, s ennek így is kell lennie. A hatodik típusban a mozgást uralja az anyag, amit a maga részéről a tudat irányít. A hetedik típusban az ellenkező helyzet van: a mozgást a tudat uralja, az utóbbi a maga részéről az anyagnak engedelmessékedik.

⁶A fentiek a legmagasabb hétvilágban lévő monádokra vonatkoznak. Amikor a monádok ezt követően egyre alacsonyabb fajtájú anyaggá vannak összetéve, hogy felépítsék a 8-as–49-es világokat, a hetes felosztás hat sorozatban ismétlődik: 8–14, 15–21, 22–28, 29–35, 36–42, 43–49. A hét legmagasabb kozmikus világ tehát az alapja mindennek a kozmoszban. Ezek alkotják a kozmikus alaprajzot, az összes alacsonyabb megnyilvánulás mintáját.

⁷Ezzel kapcsolatban a következő két alapelv tanulmányozása és kezdeti megértése szükséges: ezek az analógia és a leskálázás.

⁸Az analógia a hasonló ismétlődését jelenti: az első sorozat első világa vagy típusa a legjobban a többi hat sorozat első világainak vagy típusainak felel meg vagy harmonizál velük. Valami, ami jellemzi az 1-es világot, újra megjelenik a 8-as, 15-ös, 22-es, 29-es, 36-os és 43-as világban. Valami, ami a 7-es világ sajátossága, visszatér a 14-es, 21-es, 28-as, 35-ös, 42-es és 49-es világban. És így tovább.

⁹A leskálázás azt jelenti, hogy az analógia, az ismétlés sohasem lehet pontos, hanem minden egyes alacsonyabb sorozat magában foglal egy további eltérést az alapmintától, magában foglalja az alapminta erejének és tisztaságának további gyengülését. A minőségnek e romlása, gyengülése főképpen a mozgás- és tudataspektusban észrevehető.

¹⁰Még akkor is, ha a másolatok az egyre alacsonyabb hetes sorozatokban egyre rosszabbak, mindamellet az analógia elve magában foglalja azt, hogy az alacsonyabb világokban lévő körülmények ismerete alapján legalább érdekes analógiákat fel tudunk vázolni a magasabb világokkal kapcsolatosan.

¹¹Tehát például a négy páratlan típus, az 1-es, 3-as, 5-ös, 7-es egészében véve a létezés objektív oldalának, a három páros típus, a 2-es, 4-es, 6-os a szubjektív oldalának a kifejezői.

¹²Jóllehet lehetséges számunkra, hogy megértsük az analógia és a leskálázás törvényét, mindamellet, az 1-es–42-es világokban található kozmikus típusok alapvetően felfoghatatlanok a negyedik és ötödik természeti birodalom egyénei számára

¹³Ameddig emberek vagyunk, addig az esszenciális világ és a négy alacsonyabb, 4-es–7-es naprendszer-típus valóságának legfeljebb a kezdeti megragadására vagyunk képesek. Az ötödik természeti birodalom egyénei arra törekszenek, hogy megértsék a szubmanifesztális világot (a 44-es világot), amely közös az egész naprendszer számára, és a hat naprendszertípust (2-es–7-es).

¹⁴Képtelenek vagyunk megragadni az ezen túli valóságot, azt, ahogy a három aspektus magasabb világokban, magasabb típusokon keresztül kifejeződik. Elmondták nekünk, hogy anyag, tudat és mozgás minden magasabb valóságban létezik, viszont annyira eltérően nyilvánulnak meg mindattól, amit mi tapasztalunk, hogy nem érthetjük meg azokat. Elegendő lesz a következő információ.

¹⁵Az anyag inkább fényként, mint valamiféle anyagiként nyilvánul meg az emocionális világ magasabb (48:2,3-as) régióiban. Ez a fényhatás minden egyes magasabb világban egyre erősebb. Már a mentális világ anyaga úgy fénylik, mint a nap, és vakítja a felkészületlent. Az intuíciók (47:1-3-as) nem alkotnak gondolatformákat, hanem, objektíven, villámjelenségek. Az esszenciális (46-os) világgal kezdve az anyagnak csak a tudat és a mozgás szükséges alapjaként van jelentősége.

¹⁶Már az esszenciális világban annyira eltérő a tudat természete attól, amit mi emberek a tudat, az ész, a szeretet, az intelligencia stb. szavakon értünk, hogy az összes fogalmunk, amely az emberi tudatlanságon alapul, csődöt mond. Hogyan lehetne ez másképpen egy olyan valóságban, ahol megszűnik minden szembenállás a többi lénytárral, és mindennek az egysége az egyetlen valóság?

¹⁷A szuperesszenciális (45-ös) világgal kezdve minden egyes magasabb világban erősödik az akarataspektus. Már a szubmanifesztális (44-es) világban az alapvető valóságnak fogják fel az egyének az akaratot, amely akarat az a képesség, amely az egészért cselekszi a jót. Minden tudat ennek az akaratnak rendelődik alá, ennek az eszközévé válik.

¹⁸Az ember világaiban a hét típus főleg a következőképpen fejeződik ki:

- 1-es Akarat, hatalom, cél
- 2-es Szeretet–bölcesség, egységre törekvés
- 3-as Aktív intelligencia
- 4-es Harmónia konfliktuson keresztül
- 5-ös Tudomány, technika
- 6-os Idealizmus, ideológia
- 7-es Szervezés, módszer, rendszertan.

⁹A hét típus mindenben létezik, úgy, hogy mindegyik egyén, mindegyik lény, mindegyik naprendszer, mindegyik bolygó, mindegyik burok vagy aggregátum, mindegyik aggregátum-központ a hét típusból egyet erősebben juttat kifejezésre, mint a többi hatot, amelyek mindamellet szintén közreműködnek. Egy típushoz tartozás nem a többi hat kizárását jelenti, hanem azt, hogy e típus a meghatározó.

²⁰Mindegyik monád a kezdetektől fogva a hét típus egyikéhez tartozik. Egy típushoz tartozás azonban nem végleges. A fejlődés folyamatában az egyénnek, a különféle burkaiban, alkalma van arra, hogy az összes típus tulajdonságait elsajátítsa. Ez szükséges annak a

mindenoldalúságnak az elsajátításához, ami mindenkinek a végső sorsa. Azt is magának kell eldöntenie, hogy melyik típust fogja végül képviselni.

²¹Ezzel kapcsolatban azonban ne feledjük, hogy mindegyik lény egyedi, hogy olyan sajátossággal rendelkezik, ami sohasem vész el. Ezért a típusát olyan egyedi módon képviseli, amit nem adhat vissza vagy nem pótolhat senki más. Ez a magyarázata annak, hogy miért szükséges igyekezni minden lényt a sajátosságában megérteni, tolerálni és ráadásul méltányolni. Csak a tudatlan törekszik uniformizálásra, egyformaságra gondolkodásmódban és cselekvésben.

11.3 A hét alapenergia

¹Nincs anyag nélküli vagy anyagmentes energia. Minden energia anyagi. A kozmoszban minden energiának az anyagi alapja a monádok, az ősatomok. Az ősatomok hét eredeti kombinációja nem csak hét tudattípusnak lesz az alapja, hanem hét energiatípusnak is.

²Az előbb említett hét tudattípus és hét energiatípus is leskálázódik minden egyes alacsonyabb hetes sorozatban. Az első alapenergia – még akkor is, ha egyre gyengébben – a 8-as, 15-ös, 22-es, 29-es, 36-os és 43-as világban nyilvánul meg a legjobban. A második alapenergia a legkisebb ellenállás törvényét követi a 9-es 16-os, 23-as, 30-as, 37-es és 44-es világon keresztül fokozatos leskálázódása során. Ugyanez igaz a többi öt alapenergiára.

³Amikor az alapenergiák leérkeznek a legalacsonyabb hétvilágba, a naprendszerek 43-as–49-es világaiba, az alapenergiák irányítását a naprendszerek kormányai veszik át, amelyek tovább skálázzák őket lefelé. A naprendszer hét atomi világának mindegyikében az energiák hat molekuláris energiává differenciálódnak. Mindegyik naprendszer a bolygóival szerteágazó hálózatot alkot az összes ilyen energia szétszórása számára.

⁴A kozmikus (1-es–42-es) energiák szüntelenül aktívak. A leskálázott naprendszeri (43-as–49-es) energiák azonban periodikusan aktívak. Ez olyan törvénynek megfelelően történik, amely a naprendszerekben lévő minden aktivitást az aktivitás és passzivitás, a nappal és éjszaka, a működés és nyugalom rendszeresen ismétlődő periódusaiban vagy váltakozó ciklusaiban működtet.

⁵Azért, hogy a különböző életfenntartó energiák módot adjanak az életnek, hogy egyáltalán létezzon és fejlődjön a viszonylag tehetetlen anyagú legalacsonyabb hétvilágban, folytonosan váltakozniuk kell. A szüntelen váltakozás magát az életegyensúlyt biztosítja.

⁶Ezt a fizikai világban a legkönnyebb észrevenni. Feszülés és ernyedés, munka és pihenés egyformán fontos az ember számára, hogy megtartsa egészségét és jóllétét. Ráadásul szükségtelen a sok pihenés, jól helyettesíthető változatos munkával.

⁷Egy másik példa a fizikai szervezetben működő életerő. Ez öt különböző energiából áll, amelyek 24 percenként váltják egymást, tehát periodikusan kétóránként visszatérnek. A holozoikában ezeket Szaturnusz, Merkúr, Mars, Jupiter és Vénusz energiának nevezik.

⁸A hét alapenergia megtalálható minden világban, mindenfajta anyagi összetételben, burokból, lényben. Jelenlétük legnyilvánvalóbb jele az emberben a hét energiaközpont, amely minden ember éteri, emocionális és mentális burkában megtalálható. És most elérkeztünk a legalacsonyabb világokba, ahol ezek az energiák eléggé le vannak skálázva ahhoz, hogy megértsük őket. A kozmikus és a naprendszeri energiák jellegzetességei alapvetően felfoghatatlanok számunkra, emberek számára, még akkor is, ha képesek vagyunk némi analógiákat megállapítani.

⁹Az ember hét legfontosabb burokközpontja az éteri fizikai, az emocionális és a mentális tudat és aktivitás szervei. Továbbá ezek csatornák vagy bejáratok még magasabb tudat- és energiafajták számára. E burokközpontok a különféle durva fizikai szervek magasabb anyagban lévő megfelelői. A saját burkukban lévő elhelyezkedésük meg is adható ezekhez a fizikai szervekhez viszonyítva.

¹⁰A fejtetőközpont azoknak az energiáknak a székhelye, amelyek intuíciót, kauzális-

esszenciális megértést tesznek lehetővé és mindenekelőtt lehetővé teszik a megértés valóra váltásának a képességét, azt az erőt, amely egybekovácsolja a különféle, egymással szemben álló személyiség-elemeket, és az egyént a jó szolgálatának céltudatos, hatékony munkásává teszi. Jellemzője az egységre irányuló akarat. Energiái mindig első típusúak.

¹¹A szívközpont azoknak az energiáknak a forrása, amelyek szeretetet, ragaszkodást, csodálatot, idealizmust, önfeláldozást és szolgálatot tesznek lehetővé. Ennek tudata a magasabb emocionális tudat, főképpen mint az esszenciális tudat ébresztője vagy hordozója. Jellemzője a szív általi közvetlen megértés. Energiái mindig második típusúak.

¹²A napfonatközpont a melegágya azoknak az erőknak, amelyek arra törekszenek, hogy az embert az alacsonyabb emocionális tudatban, ennek félelem és bátorság, kétség és remény, öngyűlölet és önszeretet közötti ingadozásában, illúzióiban, vakbuzgóságában, pszichizmusában és médiumizmusában tartsák. Jellemzője az elvakultság. Energiái mindig hatos típusúak.

¹³A fennmaradó négy főközpont – a gyökérvázközpont (a gerincoszlop tövéénél), a keresztcsontközpont (az ágyéki területen), a torokközpont és a homlokközpont (a két szem között) –, az előzőekben említett három központtól eltérően, egyik alaptípussal sem állhat egyértelműen kapcsolatban. Mert e négy központ típusa az ember magasabb fejlődési stádiumba érkezésének vagy speciális tapasztalatok iránti szükségletének megfelelően változik.

¹⁴Általában elmondható, hogy a gyökérvázközpontnak (negyedik vagy hetedik típus) és a keresztcsontközpontnak (harmadik, ötödik vagy hetedik típus), az előbbinek a mozgás és az utóbbinak a szexualitás központjaként, csak fizikai jelentősége van. A torokközpont (harmadik vagy ötödik típus) és a homlokközpont (negyedik, ötödik vagy hetedik típus) a mentális tudat székhelyei, az előbbi az alacsonyabb (47:6,7-es), az utóbbi a magasabb (47:4,5-ös) mentális tudaté.

¹⁵Típusenergiáikkal egyetemben e finomabb anyagú burokközpontok azok, amelyek az embert azzá teszik ami, amelyek jobb vagy rosszabb érvényesülési feltételeket nyújtanak számára az élet minden területén. A burokközpontok az okai a fizikai szervezet szerveinek, főleg az endokrin mirigyeknek. Valamely központ zavart vagy gyengült működése számos módon megnyilvánulhat: fizikai vagy „mentális” (pontosabban: emocionális) betegségként, túl- vagy alulműködésként, jellemváltozásként stb.

¹⁶Az emberiség jelenlegi általános fejlődési stádiumában járó átlagembernek a rekeszizom alatti három központ van erőteljesen aktiválva, míg a rekeszizom fölötti négy csak gyengén aktív. A négy magasabb közül csak a torokközpont van a civilizáció stádiumában járó értelmiségben erősen aktiválva. Az energia szempontjából az evolúció leírható energiáknak a rekeszizom alatti központokból a föltötte levőkbe történő célirányos és rendszeres továbbításának, azaz:

¹⁷Amint a gyökérvázközpont energiái feljuthatnak a fejtetőközpontba, meglesz az embernek a kívánatos egyensúlya a mentális belátás és a fizikai tevékenység között. Jelenleg a legtöbb olyan ember, akinek van belátása, fizikailag passzív, a legtöbb fizikailag aktív embernek viszont kevés belátása van.

¹⁸Amint a keresztcsontközpont energiái feljutnak a torokközpontba, intellektuálisan is alkotóvá tud válni az ember. Addig kizárólag fizikailag vagy szexuálisan alkotó. A szublimáció az a képesség, amely a keresztcsonti energiákat a torokközpontba emeli, úgyhogy nem marad erő vagy figyelem a szex számára. Ez szabadítja fel a lehető legnagyobb mennyiségű alkotó energiát, például a művészi vagy a tudományos munka számára.

¹⁹Amint a napfonatközpont energiái egyre inkább kapcsolatba kerülnek a szívközponttal és ez felszívja őket, átalakítja az ember az önző vágyait embertársai iránti önzetlen szeretetté. Amint az összes napfonatközponti energiát a szívközpontba tudja emelni, sebezhetetlenné válik a gyűlölet minden támadásával szemben és emocionális lángelme lesz, amire az emberek azt mondják, egy szent.

²⁰Nem lehet elég erősen hangsúlyozni, hogy ebben az evolúciós folyamatban a hajtóerő a

tudatfölöttiből indul ki. E hajtóerő kauzális és esszenciális energiáinak kell aktiválnia és vitalizálnia a magasabb központokat, hogy vonzzák az alacsonyabb központok energiáit és átalakítsák azokat. Az ember azzal aktiválja e tudatfölöttit, hogy legyőzi önzését, sokrétű vágyait és szolgáló életet él. Más szóval: ahhoz, hogy az egyén sikeres legyen az evolúcióért végzett tudatos munkájában, nem szabad összekevernie az okot az okozattal. Életének megváltoztatása, tudatának emelése az ok. Az energiák átirányítása az alacsonyabb központokból magasabbakba az okozat. Nem származik semmi jó abból, ha valaki azt gondolja, hogy képes ellenkezőképpen eljárni: babrálja a központokat, meditál rajtuk stb. Éppen ellenkezőleg, nagy a kockázata annak, hogy fizikailag is és pszichikailag is komoly kárt okoz magának.

11.4 A triádok

¹Magától értetődik, hogy az a kép, amelyet az emberi evolúcióról ebben a könyvben előzőleg adtunk, erősen le van egyszerűsítve. Fontos tények tömegét kellett említés nélkül hagynunk az életismeretnek ebben az elemi bemutatásában. Azonban ebben és néhány további fejezetben nagy jelentőségű ismeretanyagot adunk az ember lényegéről, eredetéről és rendeltetéséről. Ezzel az információval az a szándékunk, hogy az eddig közreadottakat kiegészítsük, és az embert egy nagyobb összefüggésbe, az őt körülvevő élő világegyetembe helyezzük.

²Nem minden monád halad egyazon úton az evolúcióban. A naprendszerben az ásványi birodalomtól az egyre magasabb birodalmakon át haladó fejlődésnek több, párhuzamos útja van. Az „emberi evolúció” a neve az egyik ilyen útnak, annak, amelynek az emberi birodalom a negyedik stádiuma. Ennek az evolúciónak az a jellegzetessége, hogy monádjai triádok használatával fejlődnek.

³A „triád” szó jelentése „háromság”. Egy triád egy molekula és a két következő alacsonyabb atomfajta egy-egy atomjának az egysége. A molekulának egy páratlan számmal jelölt atomfajta negyedik molekulafajtájának kell lennie. Következésképpen a triádok egyedi lehetséges fajtái a következők:

- (1) 47:4-es, 48:1-es, 49:1-es – első fajta triád vagy első triád
- (2) 45:4-es, 46:1-es, 47:1-es – második fajta triád vagy második triád
- (3) 43:4-es, 44:1-es, 45:1-es – harmadik fajta triád vagy harmadik triád.

⁴Továbbá egy triád viszonylag állandó egység. Nem oszlik fel, mint az inkarnációs burok, hanem az egy molekulának és két atomnak ugyanaz az egysége elkíséri a monádot egy vagy több természeti birodalomban folyó evolúciója során.

⁵A triád molekulája és atomjai evolúciós anyagból állnak, nem involúciós anyagból, mint a burkok. Ez azt jelenti, hogy a triád bizonyos mértékig „intelligens” és önaktív, még ha összehasonlíthatatlanul gyengébben is, mint maga a monád.

⁶A három triád a tudatnak és az energiának olyan folytonos láncolatát alkotja, amely már az ásványi birodalomban összeköti a monádot a naprendszer összes (43-as–49-es) világával. Ez teszi lehetővé a monádnak, hogy egyidejűleg több világban legyen tudatos. Jegyezzük meg itt a szövegválasztást: a triádok csak nyújtják a lehetőséget. A monádnak magának kell aktiválnia az összes magasabb tudatfajtát és magának kell meghódítania az összes magasabb akaratfajtát, kezdve alulról, a legalacsonyabb világtól, a fizikai világtól. Ebben az első triáddal kezd, innen van a neve.

⁷A monád és a burok közötti kölcsönhatás, a közöttük lévő tudat- és energiacsere, ami a monád evolúcióját eredményezi, nem közvetlenül, hanem közvetve történik. Ezt a triádok közvetítik. A burkok tapasztalatai a triádokévá válnak, és a triád vibrációi határozzák meg a burkok durva vagy finom molekuláris anyagú tartalmát. Az a vibrációs tartomány, amelyben a monád edzi a triádjait, hogy érzékeljen és dolgozzon bennük, határozza meg a monád evolúciós szintjét.

⁸A triád feladata, hogy megformálja és fenntartsa a burkokat; hogy legyenek energiacsere-

központok; hogy megalkosson egy elpusztíthatatlan emléktárat; hogy lehetővé tegye a monád számára az elsajátított képességek megőrzését; hogy megkönnyítse a monád számára a megszerzett tapasztalások tanulságainak levonását; hogy koncentrálja és integrálja a monád háromfajta tudatát.

⁹Elsősorban és tulajdonképpen a triádegységek a monád burkai, hatékony eszközei. Az involúciós anyagból álló burkok, analógia alapján, a triádnak a burkai. Ez mind, mint minden a létezésben, hierarchikus rendszer.

¹⁰A monád egyszerre egy triádban fejlődik és leginkább egy triáddal dolgozik. Az ásványi, növényi és állati birodalomban a monád tudata és akarata az első triád kifejeződéseinek a területére korlátozódik. Csak az emberi birodalom az, ahol öntudatos a monád az első triádjában. Ezért az embert ezoterikailag elsőtriád-énnek, röviden elsőénnek nevezik.

¹¹Az emberi birodalomban a kultúra stádiumával kezdve a monád képessé kezd válni a második triád, kezdetben csak a mentális atom használatára. Amikor a monád képes használni mind a három egységet és öntudatosá válik az esszenciális atomban, átmegegy az ötödik természeti birodalomba, másodikikénné lesz.

¹²Ezután a monád teljesen nélkülözni tudja az első triádot, amely ekkor szétesz. Az atomok és a molekula, amelyek a triádot alkotják végül feloszlanak ősatomokra, amelyek ezáltal független evolúciós monádokká válnak és belépnek az ásványi birodalomba. Ez mind olyan rendszer, amelyben mindenki segít és segítve van.

¹³Hasonló folyamat az, amelyben a monád meghódítja a harmadik triádját és ezáltal harmadikénné válik.

¹⁴Az elsőben az anyag uralkodik, a másodikban a tudat és a harmadikban az akarat. Nem csoda tehát, hogy a planetáris hierarchia azt állítja, hogy az ember nem tudja megérteni, mi valójában a tudat vagy az akarat. Figyelemre méltó a három aspektus fejlődésének a sorrendje. Materialisták vagyunk, mert nem fedeztük fel, és addig, amíg nem fedezzük fel a létezés tudataspektusát. És ennek az aspektusnak törvénytudással és szeretet-bölcsességgel uralkodó erővé kell fejlődnie, mielőtt megengedik az akaratnak, hogy hatalommá váljon.

11.5 A naprendszeri és a planetáris energiák

¹Az emberi evolúció útját követő monádok a naprendszerben történő evolúciójuk során három főstádiumon mennek keresztül. Az első stádium során a monádok az első triádban találhatóak, és az ásványi, növényi, állati és emberi birodalmon haladnak keresztül, ebben a sorrendben. A második stádium során a monádok a második triádban vannak, és az ötödik természeti birodalmon, az egység birodalmán haladnak át. A harmadik stádium során a monádok a harmadik triádban vannak, és a hatodik birodalmon, az első isteni birodalmon haladnak keresztül.

²A triád egy burok a monád számára és a triádban levő élet a monád számára beburkolózás – megtestesülés, inkarnáció – a triád anyagába. Ezért ez a három stádium a monád naprendszerbeli léte alatti három nagy inkarnációjának nevezhető. Ellentétben a sok kis inkarnációval, amelyekben a triád öltözik involúciós, majd később evolúciós anyagból készült további burkokba, ennek során nincsen közbenső diszkarnációs időszak. A monádnak az első triádból a második triádba és a második triádból a harmadik triádba történő átmenetele egy pillanat alatt megtörténik.

³A legjelentősebb különbség azonban az egyénnek az a roppant átalakulása, amit a magasabb triádba történő belépése idéz elő. Az összes jó tulajdonság és képesség, amelyeket az egyén a sok inkarnációja során az emberi birodalomban sajátított el, viszont amelyek később lappangóvá váltak, most újra aktualizálódva visszanyerik régi erejüket. Most először tudnak egymással harmonikusan együttműködve valóban érvényesülni, azzal egyidejűleg, hogy az összes rossz tulajdonság végleg el lett távolítva. A monád teljesen birtokba veszi a „mennyország kincsét”, amelyet tudtán kívül, de saját munkájával gyűjtött össze.

⁴A monád egy magasabb triádegységbe és mindenekelőtt egy magasabb triádba történő öntudatos és végleges átmenetét nevezi a planetáris hierarchia „beavatásnak”. Hét beavatás van az emberi evolúció öntudatos monádjai részére a naprendszeren belül. A beavatások mindig a monád saját önaktivitásának eredménye, viszont csak a szóban forgó bolygó planetáris kormányának intézkedései által váltak lehetségessé.

⁵A naprendszer, az egyéni monádokkal analóg módon, három nagy inkarnáción halad keresztül, amelynek mindegyike magában foglalja anyagának (világainak és gömbjeinek) a teljes átalakítását, közösségi tudatának emelését és energetikai teljesítőképességének növekedését. Ahogyan az élet a három triádban sorjában főleg az anyag-, a tudat- és a mozgás-aspektus felé irányul, úgy ugyanez igaz a naprendszer három inkarnációjára is. A három inkarnációt ősidők óta zöld, kék és vörös periódusnak nevezik. Mindegyik naprendszer keresztülmegy ezen a három fázison.

⁶Naprendszerünk középső fázisában van és napunk kék nap (a magasabb világokban kék a színe). Tehát megelőz az evolúcióban minden olyan napot, amely még az első, zöld fázisában van. Azon élettörvény értelmében, amely kimondja, hogy az idősebb segíti a fiatalabbat, napunk sajátos tudati energiáit küldi számos fiatalabb naprendszernek, amelyek lakóinak szükségük van erre az ösztönzésre, hogy megszabadítsák magukat az alacsonyabb anyagtól és a tudataspektus felé irányuljanak. Ugyanezen törvény értelmében naprendszerünk fogad magasabb energiákat, amelyek mindenekelőtt a pusztán passzív „megértésből” és elmélkedésből cselekvő és megvalósító életre ébresztik a tudatot.

⁷Ezeket az energiákat tizenkét vörös naprendszertől kapja. E naprendszerek ősidők óta arról a tizenkét csillagképről kapják a nevüket, amelyeknek látszólag a körzetén belül vannak. Ezeknek az úgynevezett állatövi csillagképeknek adott neveket a mítoszok világából vették, a nevek szimbolikus formában kifejeznek valamit a tizenkét energia mindegyikének jellegzetességéből. Amikor ezek az atomi energiák megérkeznek a naprendszerünkbe, a nap fogadja őket és szétszítja a bolygóknak, miközben átalakítja őket a hét atomfajta molekuláris energiájává (a 43:1-est 43:2-7-essé, 44:1-est 44:2-7-essé, 45:1-est 45:2-7-essé stb.). Ezt a hét fő molekuláris energiafajta planetáris energiáknak nevezik. Ezek a naprendszerünk összes bolygója között áramlanak, úgyhogy a bolygók energiákat kapnak egymástól.

⁸Mindegyik naprendszer és bolygó mindig főképpen az egyikét képviseli a hét kozmikus típusnak, mindig a maga jellegzetes módján. A kozmoszban és a naprendszerekben mindennek egyszerre van tipikus és egyedi jellege.

⁹Mivel a naprendszerben minden ciklusokban történik, ez azt jelenti, hogy mindegyik természeti folyamatot, legyen az rövid vagy hosszú, valamelyik meghatározott típus uralja. A megnyilvánuló energiák mindig típusenergiák és a lejátszódó aktivitások mindig típusaktivitások. Ez a maga részéről azzal jár, hogy mindegyik folyamat valami egyedi, ami soha többé nem térhet vissza vagy, ismétlődése, nem hozza ugyanazt az eredményt.

¹⁰Mindaz, amit imént említettünk, az emberiség legősibb tudománya, az asztrológia magyarázatának az alapja. Naprendszerünk és bolygónk más naprendszerekhez fűződő kapcsolatainak ismerete talán a legfontosabb ismeret az élet valódi megértéséhez, mivel ez a legeslegnagyobb lényekre, belső életükre és kölcsönös kapcsolataikra vonatkozik. A csillagok és naprendszerek nem élettelen anyagtömegek, amiknek a csillagászok szeretik tekinteni őket, hanem gigantikus méretű és intelligenciájú élőlények, amelyek teljes mértékben képesek kezelni dolgaikat. Mi, icurka-picurka emberi lények, nem kerülhetjük el azoknak az óriási energiáknak a hatását, amelyeket maguk között küldenek. Ezzel roppantul ösztönöznek minket tudatfejlesztésünkben, úgyhogy, sodródva az evolúció szelével, ennek nagy részét ingyen kapjuk.

¹¹Természetesen ezen dolgoknak a valódi, ezoterikai ismerete csak igen kismértékben közös azzal az exoterikus asztrológiával, amelyről a legtöbb asztrológus azt gondolja, hogy a „teljes igazság”. A csillagászok azt állítják, hogy a közönséges asztrológia babona, és teljesen

igazuk van. Ez csaknem kizárólag a kozmikus és planetáris energiák legalacsonyabb két megnyilvánulásával – a fizikaival és az emocionálissal – foglalkozik, mert a jelenlegi módszerekkel összehányt horoszkópokból semmit sem lehet kiolvasni a magasabb energiák hatásáról. Ezek a horoszkópok azonban meglehetősen helyesek lehetnek azon embereket illetően, akik hagyják magukat teljesen az emocionalitásuk által irányítani. Magasabb stádiumokban járó egyéneket illetően viszont roppant megbízhatatlanok. Továbbá a horoszkóp nem láthatja előre az egyén sorsát. A szabadság törvénye kizárja ezt. Amikor egy nap nyilvánosságra hozzák a valódi, ezoterikai asztrológiát, az véget vet az összes ilyen téves elképzelésnek. Akkor általánosan, is, meg fogjuk érteni a következő ezoterikai kijelentésnek az értelmét: „A bölcs uralja a csillagait, az ostobát ők uralják.”

11.6 Ideák kormányozzák a világot

¹A fizikalisták azt hiszik, hogy a létezésben minden gépiesen történik. Azt hiszik, hogy a természet folyamataiban megnyilvánuló célirányosság a véletlen terméke és egy átfogó kaotikus történés különleges esete.

²A hylozoika szerint az igazság a szöges ellentéte ennek: Általában mindennek van célja. A naprendszerben működő gépies erők egy átfogó célirányosság speciális esetei. A mindent felölelő folyamat egy tervnek, egy ideának az eredménye. A teljes megnyilvánulás folytonos ideafolyamat, szüntelen ideaalkotás.

³Vannak kozmikus ideák, naprendszeri ideák, planetáris ideák – annyi ideafajta van, ahány atomi tudatfajta és atomi világ van a kozmoszban.

⁴Ez annak tulajdonítható, hogy mindazokban a világokban vannak intelligens lények, az életterüket és életidejüket tervező közösségi lények. Azok a lények vagy monádok, vagy monádok burkait alkotó monádok, akik együttesen érkeztek az egyre magasabb isteni birodalmakba. Ezek jól rendezett államokhoz hasonlatosak, amelyek mindegyikének saját kormánya van.

⁵Minden egyes közösségnek a legfelsőbb uralkodója olyan monád, aki az expanziójában már elérte az eggyel magasabb birodalmat, viszont az áldozatot és a maradást választotta azért, hogy szolgáljon mint a szükséges összekötő kapocs a magasabb birodalommal. Mindig kell lennie egy olyan uralkodónak, aki kezeskedik arról, hogy a kormány döntései nem térnek el az eggyel magasabb kormány tervétől.

⁶Az egyéni önkényesség alapvetően kizárt. Az isteni közösségek kezelik az életet fenntartó és fejlesztő kozmikus ideákat és azokat tökéletes pontossággal alkalmazzák a felelősségi területükön belül. A naprendszeri kormány leskálázza a kozmikus tervet a maga szintjére és ezt a naprendszeri tervet közli a planetáris kormányokkal. Bolygónk kormánya leskálázza a naprendszeri tervet a planetáris szintre, és átruházza a planetáris hierarchiára annak felelősségét, hogy kidolgozza a terv részleteit a bolygóban lévő különböző természeti birodalmak számára. Így kell ennek történnie az önmegvalósítás törvénye értelmében, amely megtiltja a magasabb lényeknek, hogy megtegyék azt, amit az alacsonyabb lények képesek megtenni. Isten a magáét teszi meg és nem a miénket.

⁷A hagyományos vallásoknak igaz az az állításuk, hogy teljes egészében „magasabb hatalmaktól” függünk, hogy az isteneknek köszönhetjük, hogy egyáltalán létezők. De téves az a hitük, hogy mi emberek képesek vagyunk imáinkkal valamilyen módon befolyásolni (megvesztegetni) az isteneket, vagy hogy ők kedvelik a személyes imádatot. Azaz, hogy emberi, mi több, túlon túl emberi tulajdonságokat tételeznek fel róluk. Az istenek örömeiket lelik abban, hogy a Törvényt betartva dolgoznak, és így az összes alacsonyabb életet felfelé, a fény felé segítik.

⁸A planetáris kauzális világ a legalacsonyabb világ, ahol a planetáris terv hamisítatlan formában olvasható. Ez a magyarázata annak, miért nevezte Plátón ezt a világot az ideák világának. Az ideák világának az ideái a teljes összegzése az összes jónak, igaznak és

szépnek, ami egyszer megvalósul a bolygónkon és az emberiségünkben.

⁹Csak az emberiség elitje – az emberiség és eszményiség stádiumában járó egyének – képesek tisztán megérteni az ideák világának ideáit. Olyannyira, hogy ezek az emberek képesek szavakba foglalni az élményüket, le tudják skálázni az ideákat a kauzálisból a mentálisba, a (47:5-ös) perspektíva-gondolkodásba. Ebből a civilizáció stádiumában járó értelmiség képes felfogni az ideák részeit, leskálázni az emocionális (47:6-os) elvgondolkodásba, és így vonzóvá tenni a tömegek számára. Ebben a kétszeres leskálázásban azonban elvész az, ami lényeges az ideákban: az élet értéke, a perspektíva, a teljességbe való beilleszkedés. Ami megmarad, az talán néhány helyes gondolat, amelyekből, félreértve és rossz összefüggésbe helyezve, dogma, jelszó, ideológia jön létre. Ezzel az ideamaradékkal uralkodnak az emberiség vezetői a még tájékozatlan tömegeken. Tehát még eltorzított formában is az ideák kormányozzák a világot, teljes ellentétben azzal, amit a filozófus Marx gondolt.

¹⁰A kauzális világ ideáinak, mint mindennek a létezésben, három aspektusa van. Anyag-aspektusukat tekintve az ideák a tökéletes szépségformák, amelyeket a természetben minden törekszik elérni, és amelyeket az igazi művész igyekszik felfogni és visszaadni. Tudat-aspektusukat tekintve az ideák megvilágítják az élet célját és a megvalósításának módjait. Akarat-aspektusukat tekintve az ideák azok a célirányos energiák, amelyek lassan, de biztosan emelik az alacsonyabb életet a magasabbra.

¹¹A jó, amit az ember kíván és tesz, annál fogva jó, hogy az ideák világából fakadó erő, egy szennyezetlen áramlás az ideák világa életforrásából. A szép, amit az ember felfog és megformál, annál fogva szép, hogy egy tiszta megnyilvánulása az ideáknak. Az igazság, amit az ember megért és hirdet, annál fogva és csakis annál fogva igaz, hogy egy örök idea pontos hasonmása.

11.7 Nem vagyunk egyedül

¹Mi emberek nem vagyunk egyedül. A tudósok kezdik elfogadni azt a gondolatot, hogy lehetnek más intelligens lények is a világegyetemben, de leragadtak annál a fikciónál, hogy az élet csak szerves fizikai lehet. Azt hiszik, hogy az intelligencia egyenlő egy magasan fejlett szerves fizikai idegrendszerrel. Ezért azt kell hinnünk, hogy az ember nem találhat hozzá hasonlókat vagy fölötte állókat sehol máshol, mint távoli napok bolygóin, ahol a természeti körülmények véletlenül alkalmasak a szerves fizikai anyag evolúciójára. Egy ilyen hit lényegében a magányosság bevallása, hit a szomszédok nélküli szomszédságban.

²A hylozoikának alapvetően más látásmódja van. Azt tanítja, hogy az egész kozmosz a fejlődés minden stádiumában lévő élők egyetlen nyüzsgése. Az élet eredetét felülről, magasabb világokból származtatja, nem alulról a legalacsonyabb világból, mint ahogy a tudomány hiszi. A terv, az idea, a minta és a hajtóerő mindig egy magasabb világból származik. Az eredmény csak nagyon ritka esetben olyan szerves fizikai élet, mint amilyen a bolygónkon van. Mert ez az életfajta a legkevésbé kedvező a tudatfejlődés számára, és ahol ez előfordul, az mindig rendellenesség, eltérés a normál rendtől, és közösségi rossz vetés eredménye.

³Naprendszerünk minden bolygóján laknak mind a hat természeti birodalomhoz tartozó egyének. Azonban csak a mi Terra nevű bolygónk az, ahol a második, harmadik és negyedik birodalom egyéneinek fizikai szervezete van. A többi bolygón a legalacsonyabb monádburok is aggregátumburok. Közülük sok fajnak az éteri burok a legalacsonyabb burka.

⁴Gondoljuk meg, hogy nekünk embereknek mennyi időt és energiát kell felhasználnunk fizikai szervezetünk táplálására, hajléka biztosítására és öltöztetésére, mennyi szenvedést okoz nekünk, mennyi szükségtelen törődésben részesítjük és mennyi helytelen figyelmet fordítunk rá! Akkor megértjük, hogy ezek helyett mennyi mindent elérhetnénk, ha nem kellene ezt az anyagdarabot hurcolnunk, hanem olyan könnyű energiaburkunk lenne, mint a többi bolygó lakóinak. Akkor a tudatfejlesztésre fordíthatnánk teljes figyelmünket, a

magunkéra és másokéra. A mi emberiségünk is eljut valamikor odáig, hogy éterizálódni fog. Bár ez csak akkor fog megtörténni, amikor a többség a tudatfejlődésért fog élni és nem a fizikai szervezetéért, mint ahogy ma teszi.

⁵A többi bolygó emberisége a természet és az élet törvényeivel összhangban él, együttműködik az egész élő természettel, szolgálja az alacsonyabb természeti birodalmak tudatfejlődését. Egyedül a Terra emberisége választotta az egoizmus és az élet elleni lázadás útját.

⁶E tény különösen nyilvánvaló a legközelebbi, nem is sejtett szomszédainkhoz, azokhoz fűződő viszonyunkból, akik osztoznak velünk a Terra életterén. Ezek a szomszédok diszkarnálódott emberek, a dévaevolúcióhoz tartozó lények és az ötödik és hatodik természeti birodalom egyénei.

⁷Az úgynevezett holtak ugyanannyira emberek, mint mi, az úgynevezett élők. A nem lényegbevágó különbség az, hogy hiányzik a fizikai szervezetük az éteri burkával együtt. A spiritiszták tudják, hogy lehetséges kapcsolat az úgynevezett holtakkal és médiumaik felajánlják közvetítésüket. Azonban az, hogy a kapcsolat lehetséges, nem jelenti azt, hogy hasznos. Az érettség elérendő pontja az emberiség számára az, hogy ne tegye meg megkülönböztetés nélkül mindazt, amit lehetséges megtennie. Ez különösen szükséges belátás korunk kutatói, üzleti és politikai vezetői számára. Amíg az úgynevezett holtakkal való kapcsolat utáni vágyódásunkat egoista vágyaink – gyász, sajnálat, kíváncsiság, szenzációhajhászás stb. – szabják meg, addig a megbízhatatlan transzmédiumok lesznek a kizárólagos csatornák.

⁸Azonban, amint felülkerekedünk önzésünkön, megnyílik a lehetőség a diszkarnálódottak számára, hogy alvás közben kapcsolatba kerüljenek velünk. Mert alvás közben mi is az emocionális világban és bizonyos fokig hozzájuk hasonlóan, elszabadulva a két fizikai burkunktól és az emocionális vagy mentális burkunkban központosult monáddal élünk. Az emocionális világban való teljes ébrenlét alvás alatt az egyetlen észszerű módja az „élők” számára annak, hogy érintkezzenek a „holtakkal”. Ez egy képesség, amely képezhető, és a jövőben fel fogja váltani a transzmédiumizmust. Ekkor a két világ lakói közötti érintkezés mindkét fél számára természetes, egyenlő alapon álló, építő és örömteli lesz.

⁹Durva fizikai szemünkkel látjuk, hogy bolygónkon a föld, a víz és a levegő milyen nyüzsgő, gazdagon fejlett és differenciált növényi és állati élet lakóhelye, és örülünk neki. Ha emellett éteri szemünkkel láthatnánk az éteri (49:2-4-es) világot, akkor közvetlenül tapasztalnánk annak az ezoterikai axiómának az igazságát, hogy „minden élő”. Akkor megfigyelhetnénk, hogyan népesíti be a levegőt és a vizet számtalan, mindenféle méretű, formájú és színű élőlény. Láthatnánk, hogyan építi és tartja fenn a föld feletti és alatti szerves és ásványi életformákat a kicsi és nagy „energialények” megszámlálhatatlan sokasága. Tapasztalhatnánk, hogyan lehel lelket egy egész tájba – erdőbe, hegybe, tóba – egyetlen óriási szellem, egy vidéki déva, akinek számtalan, alá tartozó, alacsonyabb rangú segítőtje van.

¹⁰Akkor látnánk, hogy a népmese és a néphagyomány igazat mondott, amikor tanúsította ezeknek a lényeknek a létezését, de hazudott, amikor rosszindulatot és egyéb rossz tulajdonságokat tulajdonított nekik. Ezek a természetlények együttműködnek a természettel és a Törvénynek megfelelően élnek. De mint általában, az ember túlon belül könnyen hisz rosszat az idegenről és az ismeretlenről.

¹¹Ha fel tudnánk emelni érzékelőképességünket az emocionális világig és még magasabbra, a mentális és a kauzális világig, akkor felfedeznénk az alacsonyabb természetsellemekével egyező evolúciós vonalon vándorló magasabb, fejlettebb lények létezését. A továbbiakban nem természetsellemekről szólunk, hanem dévákról vagy angyalokról. A választóvonal a két csoport között az alacsonyabb és a magasabb emocionális között húzódik, és az emberi evolúcióban megegyezik az állat és az ember közötti határral. A dévák sohasem voltak emberek és sohasem lesznek emberek. Ők olyan monádok, akik egy másik, az emberi monádokkal párhuzamos evolúciót követnek.

¹²Az ásványi birodalom közös az összes evolúciós monád számára. Ezután azonban az

evolúció a föld- és a vízevolúciónak nevezett két ágra oszlik, amelyek mindegyike számos vonalból áll. A földevolúciónak csak egy vonala vezet – mohaféléken, páfrányokon, zárva-termő növényeken, bokrokon, fákon és emlősökön át – az emberi birodalomhoz. A földevolúció többi vonala és az egész vízevolúció a dévabirodalomhoz vezet. Ezek legtöbb vonalán a monádok alacsonyabb növényekben vagy gombákban indulnak, folytatják olyan állatokban, mint csúszómászók, madarak és halak, továbbhaladnak az éteri és emocionális természetlényekben. Van azonban olyan vonal is, ahol a monádok sohasem inkarnálódnak szerves életformákba (növényekbe és állatokba). A magasabb éteri szinteken a vízevolúció vonalai levegőevolúcióba és a földevolúció vonalai tüzevolúcióba mennek át. Ez a létezésben meglévő mindenre kiterjedő polaritással van kapcsolatban. Az emocionális világ magasabb régióiban a levegő- és a tüzevolúció egységes dévaevolúcióvá olvad össze.

¹³A déváknek (magasabb emocionális, mentális, kauzális stb.) a bolygó és az élőlények anyag- és energiaaspektusának területén belül vannak életfeladataik. Ők építik a teljes élő valóságot, tartják fenn, látják el táplálékkal és energiával. Ezáltal ők munkavezetői és tanítói a természetlények számtalan csoportjának. A magasabb dévák, legalább mentális dévák (akik a normál embernél magasabb tudatúak), segítik a planetáris hierarchiát tudatfejlesztő munkájában. Főleg inspirációval dolgoznak, figyelmüket olyan embereknek szentelve, akik felülkerekedtek alacsonyabb emocionalitásukon és egoizmusukon, és arra törekszenek, hogy valami jót tegyenek az egészért. Sok kapcsolódási útjuk van: művészet, irodalom, zene, kutatás és művelődés, vallás, gyógyítás, jótékonyági munka, természet és vadvilág megóvása. A dévák, a természetlényekhez hasonlóan, kerülnek a rosszindulatú, dühös, erőszakos egyéneket, viszont vonzódnak a szeretetteljeshez és a barátságoshoz. Élénken érdeklődnek és részvétellel vannak mindegyik élőlény iránt, tekintet nélkül annak fejlettségi szintjére. Ezzel szemben közömbösek az ember mechanikai alkotásai iránt, és idegenkednek mindattól, ami károsítja, szennyezi és zavarja az élő természetet. A dévák egészen sajátos módon képviselik a létezés női, anyai, tápláló elemét. Ők azok, akikre Goethe, az ezoterikus gondolt, amikor ezt írta: „Az örök asszonyi vonz odafent.”

A fenti szöveg a Section Eleven of *The Explanation* by Lars Adelskog. Copyright © 2004 and 2018 by Lars Adelskog magyar fordítása. Javított 2018.